

Zeestukken als vuurzeeën

BEELDENDE KUNST

Expositie in Galerie Lieve Lust, Zuiderpad 46, Giethoorn. Tot 19 maart. Openingstijden: 0521-361010.

In Nederland houdt slechts een handjevol kunstenaars zich intensief bezig met maritieme schilderkunst. Johann van den Noort (Kampen 1940) is één van hen. Voor hem is het zeeschilderij een specialisme waar hij niet genoeg van kan krijgen. In Galerie Lieve Lust (Giethoorn) vormen zijn dynamische doeken een welkome aanvulling op het werk van Cees Dolk en Walter Maas. Gedrieën maken deze schilders duidelijk dat de werkelijkheid veel gezichten heeft.

Van den Noort schilderde aanvankelijk traditionele zeestukken, maar gooide het roer in de tachtiger jaren volledig om. Zijn bekering tot het abstract expressionisme heeft een nieuwe kijk op maritieme schilderkunst opgeleverd. Tot vandaag is de kunstenaar trouw gebleven aan zijn veranderde inzichten. Hij geeft de zee zowel in 'natuurgetrouwe' blauwgroene tinten weer als in vlammend oranje-rood: als of het een vuurzee betreft.

Schilderijen als *Cosumel* en *Cap de la Cherre* manifesteren zich als explosies van kleur. In *At sea in july* is zelfs de beperking tot hoofdtonen verdwenen. Een bont palet bepaalt de toonzetting van dit 'zeegezicht'. In enkele gouaches die sterke verwantschappen bezitten met aquarellen, tempert Van den

Noort zijn expressiedrang. In *The power of the sea* overheerst transparant blauw. Hoewel de typering 'rust' in relatie tot deze gouache als een gotspe klinkt, heeft de kunstenaar zich behoorlijk gematigd in dynamiek en beweging.

Expressiviteit en onvoorwaardelijke overgave aan het avontuurlijke scheppingsproces zijn ook kenmerken bij uitstek in de schilderkunst van Cees Dolk. Hoewel de schilder herkenbare aanknopingspunten in het beeldvlak plaatst is hij net zo min een realist als Van den Noort. Dolk manipuleert gegevens en maakt de voorstelling ondergeschikt aan het vrijgevochten, autonome schilderij dat aan eigen, intrinsieke wetten beantwoordt.

Dolk mengt beeldelementen uit verschillende invloedsferen en brengt in zijn schilderijen (en de zeefdrukken die er een spin-off van zijn) een opmerkelijke symbiose tot stand. Engelen en tafelstillevens zijn met tomeloze energie geschilderd.

Walter Maas neemt in zijn vroege werk de realiteit serieus, maar in latere surrealistische series als *Dood spoor* neemt hij een loopje met diezelfde werkelijkheid. In zijn recente werk tekent zich een ommekeer af in de richting van geometrische abstractie. Van alle realistische trajecten die hij tot nu toe volgde, zijn voorbeelden te zien.

Wim van der Beek